

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569-11 נ' [redacted]

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

1

1. [redacted], ת"ז [redacted]

תובע

נגד

1. [redacted], ת"ז [redacted]

נתבעת

2

3

פסק דין 2

4

1. הצדדים הורים לשני ילדים משותפים: [redacted] – ילידת [redacted]; [redacted] – יליד [redacted]. ביום [redacted] אושר בין הצדדים הסכם גירושין וממון במסגרת תה"ס [redacted] בבית המשפט לענייני משפחה ב[redacted] (להלן: "ההסכם"), בו נקבעו מזונותיהם של הקטינים בסך של 5,000 ₪ לחודש לכל אחד מהקטינים (להלן: "המזונות"), בצירוף הוצאות חריגות ואחרות כמפורט בסעיפים 17-22 להסכם.

10

2. ביום [redacted] הגיש התובע תביעה להפחתת מזונות בה עתר לבטל את המזונות בהתאם להלכת בע"מ 919/15 או לחילופין בלבד להפחיתם ל- 2,000 ₪ לכל ילד (סעיף 44 לכתב התביעה).

13

3. הנתבעת התנגדה לתביעה ובפיה שתי טענות:

14

א. ההסכם משלב בתוכו הוראות שונות ומתייחס לסוגיות רכושיות, כגון: ויתורה של האישה על זכאותה לכתובה וויתורה על חלקה בזכויותיו הסוציאליות של התובע, כאשר ויתורה זה קשור קשר ישיר בסכום המזונות הגבוה שנקבע (סעיף 4 לסיכומיה, עמ' 32 לפרוטוקול).

18

ב. לטענת האישה לא חל שינוי נסיבות מהותי ולפיכך אין הצדקה להתערב בסכום המזונות שנקבע בהסכם ולהפחיתו.

19

4. ביום [redacted] ניתן על ידי פסק דין בו קיבלתי את התביעה והפחתי את המזונות ל-1,500 ₪ עבור כל אחד מהילדים, כמפורט בפסק הדין (להלן: "פסק דין").

24

25

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569-11 נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

5. הנתבעת ערערה על פסק הדין וביום [REDACTED] התקיים דיון וניתן פסק דין על ידי ערכאת הערעור לפיו התיק יוחזר לבית משפט קמא אשר יידרש לטענות המערערת בדבר היות ההסכם מקשה אחת וינמק את סכום המזונות הסופי שייקבע על ידו (להלן: "פסק הדין בערעור").

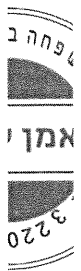
6. בפסק הדין התייחסתי לטענת הנתבעת בדבר היות ההסכם מקשה אחת, דחיתי את הטענה ונימקתי החלטתי כאמור בסעיפים 4-5 לפסק הדין:

4. אשר לטענתה הראשונה של האישה, כי כל הוראות ההסכם שלובות זו בזו – אינני מקבל טענה זו.

ראשית, הצדדים קבעו בסעיף 32 להסכם כי: "בהתקיים שינוי נסיבות מהותי יוכל כל צד לפנות לבית המשפט בעתירה להגדלת או הקטנת המזונות". מי שניסח את ההסכם הוא בא כוחה הנוכחי של האישה אשר בזמן עריכת ההסכם הוא ייצג את האישה בלבד וחזקה שאם טענת האישה הייתה נכונה, לא היה ההסכם כולל את סעיף 32 הנ"ל. סעיף זה מעיד כי הצדדים הבינו היטב שמזונות הקטינים אינם קשורים לרכוש וכי בהתקיים שינוי נסיבות מהותי ישונו המזונות (עמ' 36, 57 לפרוטוקול).

5. שנית, מפרוטוקול הדיון באישור ההסכם עולה כי בית המשפט פנה אל האב והקשה בדבר גובה המזונות שהתחייב לשלם לקטינים על-פי ההסכם ובתשובה לשאלת בית המשפט השיב התובע: "אני מבהיר כי ידוע לי שסכום המזונות שהתחייבתי לשלם כמפורט בסעיף 17 להסכם הוא סכום גבוה ואני מתחייב לשלמו על בסיס העבודה שהכנסתי הנוכחית מאפשרת את התשלום". הדברים נאמרו בבית המשפט בנוכחות שני הצדדים וגם דברים אלה מעידים על כך שמזונותיהם של הילדים אינם קשורים לסוגיות הרכוש שהוסכמו בין הצדדים והם תלויים, בין השאר בהכנסותיו של התובע".

7. לאור האמור בפסק הדין בערעור קיימתי ביום [REDACTED] דיון בנוכחות הצדדים. למרות שנטל ההוכחה בעניין זה הוא על הנתבעת, התובע ביקש לנהל הליך הוכחות קצר (חקירות של 20 דקי לכל צד) בו יוכיח כי המזונות שנקבעו בהסכם אינם קשורים ותלויים בהסכם הרכושי או בויתור של הנתבעת על זכות כלשהי. התובע ביקש להראות כי הנתבעת לא ויתרה על זכויות כלשהן, אולם הנתבעת סירבה לכך. הנתבעת סירבה לחשוף עובדות נוספות כלשהן בבית המשפט, הפנתה לאמור בפסק הדין בערעור וביום [REDACTED] חזרה על עמדה זו, לפיה עליי להכריע בסוגיה על פי הראיות הקיימות בתיק ואין להוסיף על כך דבר.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569-11 נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- 1 8. חזרתי ועיינתי בכל הראיות בתיק ולא מצאתי ולו ראייה אחת שיש בה כדי לתמוך בטענת הנתבעת
2 ולשנות את פסק הדין.
3
- 4 9. בחקירתה הנגדית מודה הנתבעת שבהתקיים נסיבות מסוימות ניתן לשנות את המזונות עליהם
5 הוסכם (עמוד 38 שורה 10 לפרוטוקול [REDACTED]).
6 ככל והמזונות היו מהווים חלק מההסדר הרכושי, לא היה מקום לשנותם גם לא בשינוי נסיבות
7 כלשהו, כך שתשובת הנתבעת בחקירתה סותרת את טענתה כי ההסכם כולו מקשה אחת ואין
8 לשנות את המזונות גם במקרה של שינוי נסיבות.
9
- 10 10. גם מהדיון שהתקיים בערכאת הערעור עולה שהמשיבה לא עומדת על כך שמדובר בהסדר רכושי:
11 כאשר בית המשפט הציע שפסק הדין יחזור לערכאה הדיונית ובינתיים התובע ישלם מזונות
12 זמניים 5,000 ₪ לחודש ל-2 הקטינים (2,500 לכל קטין) – הנתבעת הסכימה. (פרוטוקול
13 עמוד 14 למעלה).
14 מדוע? הרי ככל שמדובר במקשה אחת, כלומר שהמזונות הם חלק מההסדר הרכושי, אין סיבה
15 להפחית אף לא שקל אחד מהם, גם אם חל שינוי נסיבות מהותי. אם כך, אם המזונות הם חלק
16 מההסדר הרכושי, מדוע הסכימה הנתבעת להפחיתם, ולו באופן זמני? שהרי לשיטתה היא ויתרה
17 על רכוש/זכויות כנגד תשלום המזונות. אם כך, איזו סיבה יש להפחית את המזונות ולו באופן
18 זמני?
19
- 20 11. הנתבעת טוענת טענה סתמית לפיה ויתרה על זכויות סוציאליות אולם היא מסרבת לקיים בירור
21 אמיתי של טענה זו, כאשר התובע מוכן ומבקש לחשוף את המסמכים הרלבנטיים ולהראות שהיא
22 לא ויתרה על מאומה.
23
- 24 12. הנתבעת טוענת שויתרה על כתובתה כנגד המזונות הגבוהים עליהם הוסכם. טענה זו לא נרשמה
25 בהסכם על אף שמי שניסח את ההסכם הוא ב"כ הנתבעת אשר בחר שלא להעיד על נסיבות עריכת
26 ההסכם. מה שנרשם בהסכם בעניין זה הוא: **"סעיף 33. עם סידור הגט תותר האשה על**
27 **מזונותיה, כתובתה ותוספת כתובתה"** - זהו ניסוח סטנדרטי, נהוג, מקובל ומופיע בכל הסכם
28 גירושין ואין בכך כדי להעיד על ויתור אמיתי כלשהו במסגרת מו"מ רכושי. ללא בירור מעמיק
29 וחשיפה נרחבת של העובדות לא ניתן לדעת אם הנתבעת התכוונה בשעתו לתבוע בביה"ד הרבני
30 את כתובתה, לא ניתן לדעת אם היתה זוכה בתביעתה ככל שהיתה מגישה כזו, ולא ניתן לדעת מה
31 סכום הכסף בו היתה זוכה אם וכאשר. התובעת לא פירטה בעניין זה ואף לא טרחה להעלות
32 לעדות את בא-כוחה שערך את ההסכם ויכול היה להעיד לכאורה אם נושא זה עלה במו"מ ואם

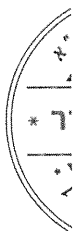

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569-11 נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- 1 סכום המזונות שנקבע קשור לכך. משנמנעה הנתבעת להביא ראיות שהיו אמורות להיות לכאורה
2 לטובתה, שעה שיכלה לעשות כן ושעה שנטל הראיה עליה – חזקה שלו הובאה אותה ראייה (עדות
3 ב"כ) הייתה הראייה פועלת כנגדה (ראה יעקוב קדמי, **על הראיות**, מהדורת 2009 חלק רביעי
4 פרק 21 סימן שביעי ע' 1889).
- 5
- 6 **13.** לאור האמור לעיל לא מצאתי לנכון לשנות את קביעתי בפסק הדין בסעיפים 4 ו-5.
- 7
- 8 **14.** אשר לסכום המזונות שנפסק על ידי, כפי שפירטתי בפסק הדין, מאז שנחתם ואושר ההסכם חל
9 שינוי נסיבות מהותי בהכנסות התובע, בהכנסות הנתבעת ובמצבו האישי של התובע, כמפורט
10 בהרחבה בסעיפים 6-11 לפסק הדין.
- 11
- 12 **15.** משקבעתי שחל שינוי מהותי בנסיבות ומשעה שהצדדים חלוקים בדבר גובה המזונות שעל התובע
13 לשלם, קבעתי שיש לבחון את הנסיבות החדשות ולפסוק את המזונות בהתאם לדין הנוהג היום,
14 כאמור בסעיף 14 לפסק הדין.
- 15
- 16 **16.** ראשית, יש לומר שפסיקת מזונות אינה מדע מדויק, לא אלגוריתם ולא נוסחה מתמטית. פסיקת
17 המזונות מתבססת על הנתונים שהוכחו במשפט ונקבעת על פי הפרמטרים שנקבעו בחוק
18 ובפסיקה, אולם אין מדובר בהוכחה מדויקת של מספרים אלא יותר בהערכה, מדויקת ככל
19 האפשר אבל עדיין הערכה. ראה לעניין זה בספרם של גריידי ושלם **"מזונות ילדים – הלכה
20 ומעשה"** (כרך א', עדכון 6, 2019) עמוד 174ג', עמ"ש 21704-03-18, עמ"ש 41465-10-17, עמ"ש
21 26409-10-18.
- 22
- 23 **17.** כפי שקבעתי בסעיף 12 לפסק הדין, צורכי הילדים מסתכמים ב-3,000 ₪ בצירוף מדור. כבר
24 פסקתי כי איני מקבל את סכום המדור הנטען על ידי הנתבעת, לא כי איני מאמין לה אלא בגלל
25 שאיני מוצא הצדקה לשכר דירה גבוה בסכום של 7,500 ₪ בחודש. הנתבעת יכולה לשכור דירה
26 בשכונה אחרת, פחות יוקרתית מזו בה היא בתרה, שלא לומר על שכירות דירה במקום אחר בגוש
27 דן כמו רמת גן, גבעתיים, חולון, בת-ים, שם שכר הדירה זול בהרבה. לשם חישוב צורכי הילדים
28 העמדתי את רכיב המדור כולו לרבות הוצאות המדור על סכום של 7,500 ₪ מזה חלקם של
29 הקטינים 40% כלומר 3,000 ₪ (הערה: מסיכומי הנתבעת שהוגשו ביום [REDACTED], סעיפים 86-92
30 עולה כי הוצאות המדור כולן מסתכמות ב-2,205 ₪, מזה חלקם של הקטינים 40% שהם 882
31 ₪ וחלקו של התובע 15% שהוא 132 ₪. ראה לעניין זה האמור בסעיף 23 להלן).
- 32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569-11 נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- 1 18. מהאמור לעיל עולה כי צורכי הילדים מסתכמים ב- 6,000 ₪ לחודש כולל מדור.
- 2
- 3 19. הכנסות הצדדים דומות, כאשר הכנסת התובע 14,300 ₪ ושל הנתבעת 12,100 ₪ בחודש. משמע,
- 4 חלקו של התובע בכלל הכנסות הצדדים 54% ואילו חלקה 46% (ראה סעיפים 7-8 לפסק הדין).
- 5
- 6 20. כפי שקבעתי בסעיף 13 לפסק הדין, זמני השהות מתחלקים 65% הנתבעת ו-35% התובע.
- 7
- 8 21. על פי בע"מ 919/15, בעיקרון ככל שזמני השהות וההכנסות שוות הצדדים נושאים בהוצאות
- 9 הילדים כל אחד לעצמו כאשר הילדים אצלו ואף אחד מהם לא אמור לשלם מזונות לרעהו.
- 10
- 11 22. מכיוון שבמקרה הנוכחי אין שוויון התובע צריך לשלם לנתבעת. צרכי הילדים הם כאמור 6,000
- 12 ₪ לחודש וככל שהיה מתקיים שוויון בהכנסות ובזמני השהות בין ההורים כל אחד מהם היה
- 13 מוציא 3,000 ₪ כאשר הילדים אצלו (מדובר בהוצאות תלויות שהייה, כיוון שנוסף לכך קיימים
- 14 בהסכם תשלומים עבור הוצאות שאינן תלויות שהייה ואת אלה לא שיניתי בפסק הדין, אולם
- 15 התייחסתי אליהן בסעיף 27 להלן).
- 16
- 17 23. כפי שקבעתי, מתוך 100% זמן שהות, הילדים נמצאים אצל התובע 35% ואצל הנתבעת 65%.
- 18 מכאן, שהילדים נמצאים אצל הנתבעת 30% זמן יותר מאצל התובע. אם התובע היה לוקח את
- 19 הילדים אליו עוד 15% מהזמן הכולל זמני השהות היו מתאזנים.
- 20 המסקנה העולה מכך היא שהתובע צריך לשלם לנתבעת עבור אותם 15% מהזמן, שמתבטאים
- 21 ב-15% צורכי הילדים ובסך הכול 900 ₪ בחודש (6,000 ₪ X 15%).
- 22 לכך יש להוסיף את מחצית הפער בהכנסות הצדדים, פער של 8% (מסך 100% הכנסות הצדדים,
- 23 חלקו של התובע 54% וחלקה של הנתבעת 46%).
- 24 לפיכך, אותם 30% (פער בזמני שהות) אינם מתחלקים באופן שווה בין הצדדים אלא חלקו של
- 25 התובע 54%, כלומר: 6,000 ₪ (צורכי הילדים) X 30% = 1,800 ₪ X 54% = 972 ₪.
- 26 זה הסכום שעל התובע לשלם לנתבעת כדי לאזן ביניהם את פערי ההשתכרות (כמעט שווה) וזמני
- 27 השהות.
- 28
- 29 24. אבל בכך לא די. כפי שכתבתי, כיום התובע צריך לפרנס שני ילדים נוספים. את הנתבעת זה לא
- 30 מעניין, לשיטתה עובדה זו הייתה צפויה בעת שחתמו על ההסכם. אינני יודע אם לידת שני הילדים
- 31 הנוספים הייתה צפויה אבל זה לא רלוונטי. זו לא הסיבה לפתיחת סכום המזונות לדיון מחודש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569-11 נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- 1 הסיבה היא בפשטות: מיום ההסכם משכורתו של התובע קטנה במחצית ומשכורתה עלתה פי 2.5.
2 משעה שהגעתי למסקנה שחל שינוי נסיבות מהותי, לא אתעלם משני הילדים הנוספים שנולדו
3 לתובע. מבחינתי אין הבדל בין הילדים, כולם ילדיו של התובע ואת כולם הוא צריך לפרנס. נכון
4 שאין לי נתונים לגבי צורכי הילדים האחרים, אבל לומר שגידולם לא עולה מאומה, זה לא מקובל
5 עליי.
6 מה צורכי הילדים הנוספים, כמה מרוויחה אמם, איני יודע כי הסוגיה לא מונחת בפני ולא הוגשו
7 לי נתונים בנידון. עם זאת, איני מקבל את הטענה שזה לא מעניין וזה לא רלוונטי כאשר אני פוסק
8 את המזונות בתיק הנוכחי. לפסיקתי יש השלכה גם על ילדיו האחרים של התובע. לתובע משכורת
9 אחת ממנה עליו לפרנס את כל ילדיו ולפיכך ככל שישלם מזונות גבוהים יתר על המידה לחלק
10 מהילדים, סביר להניח שהתוצאה תהיה פגיעה באיכות החיים של ילדיו האחרים.
11
12 25. מהאמור לעיל עולה שלכאורה עליי להפחית מהכנסתו הפנויה של התובע ולו סכום כלשהו, אפילו
13 נמוך מאוד על דרך אומדנה. למרות זאת לא עשיתי כך ולא רק שלא הפחתי מהסכום אלא אף
14 הגדלתי משמעותית את סכום המזונות שעל התובע לשלם, מעל התוצאה אליה הגעתי (972 ש"ח)
15 כמפורט בסעיף 23 לעיל.
16 ייתכן ששגיתי בכך.
17
18 26. מדוע אם כן הוספתי לסכום המזונות והכבדתי על התובע?
19 הסיבה היא כפי שאמרתי, פסיקת מזונות אינה מדע מדויק לדעתי. חשבתי על כך שכאשר הילדים
20 נמצאים אצל האם יותר זמן מאשר אצל האב (לא הרבה יותר אבל בכל זאת יותר), הדבר אינו
21 מתבטא רק בכסף.
22 המשאב היקר והקשה ביותר שהורים נדרשים להקצות לילדיהם הוא תשומת הלב והזמן. לפעמים
23 קל יותר לשלם כסף למישהו אחר כדי ש"יעסיק" את הילדים ויהיה איתם. השקות עם הילדים
24 משמעותה להיות איתם ממש, להקשיב להם, לשוחח איתם, לשחק איתם, לבדוק ולהשגיח
25 שמילאו חובותיהם לבית הספר, להיות ערני לקשיים שמתעוררים אצלם. כל אלה ועוד לא
26 מתבטא בקבלות ובחשבוניות שניתן להציג לבית המשפט.
27 27. נקודה נוספת שלקחתי לתשומת ליבי היא שבהסכם התובע לא חוייב במחצית חוגים ועלויות בית
28 הספר. על פי סעיפים 93-106 לסיכומי הנתבעת, היא משלמת כל חודש כ-1,800 ש"ח עבור הוצאות
29 הילדים בגין טלפונים סלולריים, חוגים, ביטוחי בריאות, מחנה אימונים, טיול שנתי, רב-קו, סל
30 תרבות, תשלומי הורים לבית ספר והשאלת ספרים. ככל שהוצאות אלה היו מתחלקות בין
31 ההורים בחלקים שווים, היה חלקו של הבעל מסתכם בכ-900 ש"ח (מכך יש להפחית את קצבאות
32 המל"ל המשולמות לאם עבור הילדים, הקצבאות השוטפות והחד שנתיים).
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569-11 נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- 1 28. לכן, בהתחשב באמור לעיל, מצאתי לנכון להעמיד את סכום המזונות על 3,000 ₪ לחודש, למרות
2 שמבחינת החישוב החשבונאי אפשר והתוצאה צריכה הייתה להיות נמוכה יותר.
3
- 4 29. טענה נוספת לנתבעת. לשיטתה איני מוסמך לפסוק מזונות פחות מ-4,000 ₪ בחודש מכיוון שזה
5 הסעד שתבע התובע.
6 איני מקבל טענה זו. כפי שרשמתי לעיל, התובע מבקש לאיין את המזונות ולשיטתו אינו אמור
7 לשלם לנתבעת מאומה עבור מזונות הילדים. לחילופין, התובע מבקש לקבוע מזונות בסך 2,000
8 ₪ לילד (אני פסקתי 1,500 ₪ לילד).
9
- 10 30. בכל הכבוד לצדדים, הם רשאים לטעון כפי רצונם, אולם כאשר ביהמ"ש פוסק את המזונות הוא
11 רואה לנגד עיניו גם את מי שלא נמצאים באולם ואינם טוענים מאומה – הילדים. בתביעת מזונות
12 ביהמ"ש אינו מוגבל בפסיקתו בסכומים בהם נקבו הצדדים או מי מהם. שעה שמדובר בצורכי
13 הקטינים (להבדיל מתביעה כספית בגין מזונות עבר) על ביהמ"ש לפסוק על פי שיקול דעתו כאשר
14 טובת הקטינים בראש מעייניו וגם אם התובע היה מנסח את הסעד המבוקש באופן שונה מסקנתי
15 לא הייתה משתנה. נניח שהתובע היה מנסח את סעיף 44 לכתב התביעה כך שהוא מבקש להפחית
16 את המזונות עד למקסימום של 4,000 ₪. האם אז לשיטת הנתבעת בית המשפט כן היה מוסמך
17 לפסוק 3,000 ₪? האם על כך יקום או ייפול דבר?
18 איני סבור כך. התובע ביקש לבטל את המזונות או לחילופין, להפחיתם ל-4,000 ₪. משהגעתי
19 למסקנה שיש מקום להפחתת המזונות איני סבור שתוצאת פסק הדין צריכה להיות 0 או 4,000
20 ₪ וכך בלבד.
21
- 22 31. סיכומי של דבר, לאור כל האמור לעיל פסק הדין שניתן על ידי ביום [REDACTED] נשאר בתוקף, ללא
23 שינוי.
24
- 25 32. בפסק הדין חייבתי את הנתבעת בהוצאות. הסיבה לכך היא שלטעמי הנתבעת התנהגה בחוסר
26 תום לב כלפי התובע. התביעה לטעמי היא פשוטה מאוד: הורים לשני ילדים חתמו הסכם בו קבעו
27 מזונות ברף גבוה מהמקובל. במשך מספר שנים הבעל שילם את המזונות כמוסכם עד אשר פוטר
28 מעבודתו, היה מובטל תקופה ואחר כך מצא עבודה חדשה בשכר נמוך יותר (עדיין שכר גבוה
29 מהממוצע במשק). התוצאה היא שהיום הוא מרוויח פחות והיא לעומתו, מרוויחה יותר. מה יותר
30 פשוט מזה? זהו שינוי נסיבות קלאסי, כאשר השינוי הוא מהותי ומשמעותי ביותר. ככל שהתובע
31 ימשיך לשלם את המזונות עליהם מוסכם, יימצא שמתוך 14,000 ₪ הוא משלם לנתבעת 10,000
32 ₪ בחודש (בצירוף מחצית הוצאות שונות) ואילו היא, תחזיק בהכנסות של 22,000 ₪ בחודש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569-11 נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

1 הנתבעת לא כפרה בעובדות הבסיסיות – שכרו ושכרה הנוכחיים – ועדיין טוענת שאין שינוי
2 נסיבות.

3

4 33. ניהול משפט לא אמור להיות קרב בין אויבים. בסך הכול מדובר בשני הורים לשני ילדים
5 וההתנהלות ביניהם צריכה להיות הוגנה ולהתקיים בתום לב. זכותה המשפטית של הנתבעת
6 לעמוד על טענותיה ולנהל את ההליך המשפטי. אולם משעשתה כן, עליה להבין שלהליך המשפטי
7 יש עלות כספית ומישהו צריך לשאת בה.

8

9 34. לאור האמור לעיל, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע הוצאות משפט בסך 20,000 ₪ בצירוף
10 הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד התשלום בפועל.

11

12

13

14

15

16

17

ניתן היום, כ"ט אב תש"פ, 19 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.

ליאור ברינגר, שופט

18

